

Bruxelles, 26 noiembrie 2018
(OR. en)

14719/18

COHAFA 107
DEVGEN 223
ALIM 14
ONU 101
FAO 51
COAFR 309
MAMA 194
MOG 77
COEST 230
COASI 265
COLAC 100
PROCIV 84
RELEX 1008

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	26 noiembrie 2018
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	12817/18
Subiect:	Educația în situații de urgență și de criză prelungită - Concluziile Consiliului (26 noiembrie 2018)

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor concluziile Consiliului privind educația în situații de urgență și de criză prelungită, astfel cum au fost adoptate de Consiliu în cadrul celei de a 3654-a reuniuni a acestuia, care a avut loc la 26 noiembrie 2018.

Educația în situații de urgență și de criză prelungită**Concluziile Consiliului**

1. Consiliul este profund îngrijorat de faptul că peste 75 de milioane de copii afectați de situații de urgență și de criză prelungită nu au acces la o educație de calitate și că aproximativ 7,8 milioane de tineri adulți/adolescenți strămutați, cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani, sunt în prezent expuși riscului de întrerupere a studiilor, de abandon școlar și de a primi o educație de calitate slabă. Consiliul este îngrijorat și de faptul că violența este în creștere în incintele școlare și în jurul acestora. Educația este un drept al omului care trebuie respectat în toate contextele, deoarece este un mijloc esențial de a-i ajuta pe copii și pe tineri să-și valorifice întregul potențial, de a consolida reziliența la nivelul indivizilor, al comunității și al țării, de a realiza dezvoltarea durabilă și de a face astfel încât societățile să fie pașnice, incluzive și prospere. Dat fiind caracterul din ce în ce mai prelungit al crizelor, întregi „generații pierdute” sunt expuse riscului de a crește fără a beneficia de ocaziile, mijloacele și competențele care să le permită să construiască un viitor mai bun.
2. UE se angajează să asigure accesul la o învățare pe tot parcursul vieții accesibilă tuturor și la educație și formare sigure, echitabile și de calitate la toate nivelurile în situații de urgență și de criză, în concordanță cu concluziile anterioare ale Consiliului^[1], cu Strategia globală a UE, cu Consensusul european privind dezvoltarea^[2] și cu Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă. Sunt lucruri indispensabile pentru „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și pentru a realiza obiectivele Agendei 2030 în domeniul educației. Consiliul salută Comunicarea Comisiei privind educația în situații de urgență și de criză prelungită^[3]. În același timp, Consiliul apreciază creșterea semnificativă de către Comisie a finanțării umanitare pentru educație în situații de urgență și ia act de intenția acesteia de a ridica nivelul sumelor consacrate educației în situații de urgență la 10 % din bugetul pentru ajutor umanitar al UE în 2019. Consiliul subliniază că perspectivele de finanțare pentru acest sector în situații de criză prelungită depășesc portofoliul umanitar care, în conformitate cu mandatul său, ar trebui să îi vizeze pe cei aflați în cele mai vulnerabile situații. Acest fapt va facilita „noul mod de lucru” avut în vedere la summitul umanitar mondial, care preia punctele forte atât ale sectorului umanitar, cât și ale sectorului de dezvoltare, incluzând finanțarea multianuală și o mai mare previzibilitate și continuitate pentru educație în situații de urgență și de criză prelungită. Ar trebui să vină în completarea finanțării pentru dezvoltare care răspunde nevoilor sistemice și pe termen mai lung din domeniul educației.

¹ Concluziile din 12 mai 2016 privind summitul mondial umanitar, Concluziile din 12 mai 2016 privind abordarea UE în ceea ce privește strămutarea forțată și dezvoltarea, Concluziile din 19 mai 2017 privind operaționalizarea legăturii dintre domeniul umanitar și cel al dezvoltării și Concluziile din 12 noiembrie 2017 privind o abordare strategică privind reziliența în cadrul acțiunii externe a UE.

² O strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene din iunie 2016 și Consensusul european privind dezvoltarea, JO C 210, 30.6.2017, p. 1-24.

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind educația în situații de urgență și de criză prelungită. COM(2018) 304 final, 18.5.2018.

3. De asemenea, Consiliul salută abordarea cuprinzătoare în privința educației în situații de urgență și de criză prelungită, care include pregătirea, reducerea riscului de dezastre, prevenirea, atenuarea, reacția rapidă și angajamentul de a construi sisteme de educație reziliente. În acest context, ar trebui intensificate și sprijinite în continuare inițiativele care permit să se acorde posibilități de învățare de o calitate superioară și într-un ritm mai rapid în scopul de a oferi soluții durabile, precum Fondul „Educația nu poate să aștepte”, care urmărește să satisfacă nevoile educative ale copiilor și ale tinerilor cu vârste cuprinse între 3 și 18 ani. În același timp, ar trebui încurajate în continuare inițiativele pentru învățământul superior în situații de urgență, cum ar fi mecanismul de reacție rapidă pentru învățământul superior în situații de urgență, care vizează segmentul de vârstă 18-24 de ani.
4. Atunci când crizele duc la întreruperea educației, UE este pregătită să sprijine mecanismele de reacție rapidă și să integreze educația în răspunsul său la situațiile de urgență, în parteneriat cu părțile interesate relevante și cu scopul de a proceda astfel încât acțiunile să fie transmise factorilor din domeniul dezvoltării, în măsura posibilului. UE se angajează ca în termen de câteva luni să îi readucă pe copiii și pe tinerii neșcolarizați, inclusiv pe cei care au fost strămutați în mod forțat, la o învățare de calitate, în concordanță cu Declarația de la New York pentru refugiați și migrați, din 2016.
5. Recunoscând nevoile specifice ale persoanelor strămutate și importanța unor soluții durabile, Consiliul invită serviciile Comisiei, SEAE și statele membre să colaboreze cu guvernele-gazdă și cu partenerii pentru integrarea refugiaților în sistemele de educație naționale, răspunzând totodată nevoilor comunităților-gazdă, și pentru a dezvolta și a consolida capacitățile, precum și structurile și serviciile educative existente, inclusiv sistemele de certificare, de acreditare și de recunoaștere.
6. Consiliul subliniază că pentru a asigura răspunsuri eficace și complementare este nevoie la toate nivelurile de o coordonare, un dialog și parteneriate consolidate între părțile interesate din domeniul educației. Eficacitatea necesită de asemenea finanțare disponibilă, previzibilă, transparentă și sustenabilă pentru educație, precum și date concrete mai solide și date defalcate. Consiliul recunoaște că populațiile afectate trebuie să se afle în centrul acțiunilor umanitare și invită serviciile Comisiei, SEAE și statele membre să promoveze și să faciliteze participarea comunitară incluzivă la analizarea, planificarea, conceperea, punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea răspunsurilor în domeniul educației.
7. Consiliul subliniază că este important ca societatea civilă să fie implicată, ca și factorii din domeniul umanitar și al dezvoltării, având în vedere că organizațiile societății civile se caracterizează prin interacțiunea strânsă cu populațiile și prin cunoașterea comunităților locale, ceea ce se poate materializa într-un acces efectiv la grupurile vulnerabile.
8. Consiliul subliniază că accesul universal la o educație de calitate, gratuită, incluzivă și echitabilă este esențial pentru respectarea dreptului tuturor la educație. În această privință, trebuie sporit accesul la tehnologiile moderne și la inovații pentru a reduce barierele și pentru a asigura rezultate de calitate ale învățării. Sectorul privat poate fi o resursă importantă și o sursă de inovare. Participarea acestuia trebuie să fie suficient de reglementată mai ales în contexte fragile, cu structuri statale slăbite.

9. Consiliul subliniază că este important să se pună accentul pe grupurile cele mai marginalizate, mai vulnerabile și mai defavorizate, în concordanță cu o abordare bazată pe nevoi în situații de urgență. Având în vedere efectele disproporționate ale situațiilor de urgență și de criză prelungită asupra educației fetelor și femeilor, în toate acțiunile educative trebuie integrată o perspectivă intersecțională de gen, însoțită de acțiuni specifice care să combată toate dezavantajele și barierele specifice contextului. De asemenea, ar trebui elaborate soluții specifice în privința situației persoanelor cu handicap și a persoanelor apatride, pentru a le asigura accesul la educație în condiții de egalitate.
10. Consiliul recunoaște rolul important pe care îl joacă educația în promovarea păcii și în asigurarea protecției. UE se află în prima linie în ceea ce privește promovarea abordărilor care țin seama de situațiile de conflict, a politicilor și practicilor școlare non-violente, precum și a respectării diversității, a toleranței și a cetățeniei active și responsabile. Abordările integrate în materie de educație și de protecție pot răspunde nevoilor fizice, psihosociale și emoționale ale copiilor și tinerilor și pot preîntâmpina sau atenua riscurile de violență, inclusiv violența sexuală și bazată pe gen, căsătoriile timpurii și căsătoriile forțate, implicarea copiilor în conflictele armate, precum și riscul de radicalizare care duce la extremismul violent. Consiliul reamintește că întreruperea accesului tinerilor la educație și la oportunități economice are un impact dramatic asupra păcii durabile și a reconcilierii, astfel cum s-a recunoscut în Rezoluția 2250 a Consiliului de Securitate al ONU privind tineretul, pacea și securitatea.
11. Consiliul condamnă cu tărie toate formele de atacuri asupra școlilor și universităților; utilizarea în scopuri militare a școlilor; răpirea studenților și a personalului din învățământ; recrutarea copiilor și folosirea acestora în conflictele armate; violența sexuală; prezența minelor terestre, a muniției neexplodate și a resturilor de război în interiorul și în jurul școlilor. Consiliul îndeamnă serviciile Comisiei, SEAE și statele membre să recurgă la dialogurile politice, strategice și operaționale cu părțile implicate într-un conflict pentru a solicita respectarea obligațiilor ce decurg din dreptul internațional. Consiliul le solicită tuturor statelor membre să sprijine inițiativele menite să protejeze educația în situații de conflict, precum Declarația privind școlile sigure, și să promoveze punerea sa în aplicare în cadrul celei de a treia Conferințe internaționale privind Declarația privind școlile sigure, care urmează să fie găzduită de Spania în 2019.
12. Consiliul subliniază că trebuie să se asigure o educație de calitate la toate nivelurile: de la începutul copilăriei până la învățământul primar, secundar și terțiar, la formarea profesională și tehnică. La baza unei educații de calitate se află profesori calificați, precum și materiale și infrastructuri de predare și de sprijin adecvate. La fel de importantă este și implicarea personalului de îngrijire a copiilor și implicarea comunităților. Educația de bază este o condiție prealabilă pentru progresele copiilor pe parcursul ciclului educațional. Învățământul superior reprezintă un stimulent puternic pentru schimbare, permițându-le tinerilor să joace rolul de catalizatori pentru redresarea, reconstrucția și reziliența țărilor lor. Educația și formarea tehnică și profesională trebuie corelate cu cerințele de pe piețele muncii. Ar trebui promovate răspunsurile care integrează educația în acțiunile legate de protecție, de mijloacele de subsistență, de WASH și de sănătate și nutriție, în vederea îmbunătățirii rezultatelor învățării și a asigurării faptului că educația poate constitui un punct de intrare pentru furnizarea de servicii în alte sectoare.
13. Oferirea unei mese zilnice la școală poate contribui la îmbunătățirea nutriției și a sănătății și poate duce la sporirea accesului la educație, prin faptul că oferă un stimulent suplimentar de a-i trimite pe copii la școală. În același timp, poate avea avantaje pentru economia locală, încurajând capacitatea fermierilor locali de a furniza alimente pentru mesele școlare. Pentru a garanta furnizarea unor mese nutritive în școli, destinate copiilor, în scopul de a contribui la creșterea și dezvoltarea lor sănătoasă și la capacitățile lor de învățare, este nevoie de o cooperare strânsă cu guvernele-gazdă și cu partenerii umanitari și din domeniul dezvoltării.

14. Consiliul invită serviciile Comisiei, SEAE și statele membre să pună în aplicare acest cadru de politică prin continuarea consolidării cooperării, a complementarității și a coordonării dintre factorii și instrumentele din domeniul umanitar și din domeniul dezvoltării, ținând seama în mod corespunzător de mandatele lor respective, pentru a satisface nevoile educative pe termen scurt și pe termen lung la toate nivelurile prin mijloacele cele mai potrivite. Sunt necesare mai multe investiții pe termen mai lung în educație care să sprijine pregătirea pentru riscuri și reducerea riscurilor și care să aibă flexibilitatea necesară pentru a răspunde nevoilor în schimbare și noilor valuri de strămutări, plecând de la premisa că finanțarea umanitară pe termen scurt și răspunsurile ex-post au mandate specifice și nu se pot substitui răspunsurilor sistemice eficace. Educația ar trebui integrată în punerea în aplicare a abordării bazate pe conexiune și a abordării privind reziliența, atât în situații de urgență, cât și în situații de criză prelungită. În acest sens, serviciile Comisiei și statele membre ar trebui să își coordoneze acțiunile în materie de reducere a riscului de dezastre, pregătire, evaluări, analize, programare și planificare a măsurilor în domeniul educației. Aceasta ar trebui să includă schimbul de date concrete și de bune practici, precum și îmbunătățirea procesului de culegere a datelor, a disponibilității și a transparenței datelor.
-